

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/109-3/2016
Érkezett:	2016 MÁJ 10. Személyes leadás
Példány:	1 (Közlelőiroda)
Megjelenítés:	3 db

Ügyszám:.....

██████████████ panaszos képviselőjében az alábbi kiegészítést nyújtom az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27 §, illetve 35 § alapján,

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő:

Kiegészítő kérelem:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pfv.21.382/2014/13 számú Kúria ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) bekezdését.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, semmisítse meg a Kúria Pfv. 21.382/2014/13 számú ítéletét, valamint a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.21.834/2013/7. számú jogerős ítéletét, mivel azok alaptörvény ellenesek.

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság hatályonkívülhelyező döntése sértette az eljárási alapelveket, ezáltal az anyagi jogot, mert nem nevezhető a hatályonkívülhelyezésre megalapozott oknak, az ha okirati bizonyítékok, aláírás, és erre vonatkozó szakértői vélemények, eredeti kulcs, a per további folyamán később sem változott tisztázott – a Kúria előtt is azonos - tényállást nem tartva elégségesnek a döntéshez, a másodfokú bíróság tanúvallomások bekérése miatt helyezte hatályon kívül az elsőfokon eljárt bíróság döntését. Holott éppen az idő távlatában a tanúvallomások felvétele és megbízhatóságának elenyészése miatt szűnt meg ugyanebben ügyben a büntetőeljárás.

Álláspontomat alátámasztja a 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről, amely kifejezetten előírja:

3. A Pp. 252. §-ának (3) bekezdésén alapuló hatályon kívül helyezés alkalmazása esetén a másodfokú eljárásban törekedni kell arra, hogy az elsőfokú eljárás megismétlésére csak valóban indokoltan, a terjedelmes bizonyítást igénylő vagy a per érdemi elbírálását új jogi alapokra helyező esetekben kerüljön sor.

A perben már megvolt tényekkel és szakértői vélemény bizonyítékokkal szemben a tanúvallomások bizonyítás mellőzhető lett volna, mert míg a szakértői vélemények írásos bizonyítékokon – aláírásokon, dokumentumokon - alapultak, addig a tanúvallomások pusztán az idő távlatában elenyészett emlékeken, így **a másodfokú bíróság hatályonkívülhelyezése kellőképpen indokolatlan volt, a pert új jogi alapokra – a későbbiek során - sem helyezte, azonban a per ésszerűtlen elhúzódsához vezetett, ezáltal sértette az alaptörvény XXIV cikkében, valamint XXVIII. cikkében foglalt ésszerű határidőn belüli intézést, illetve elbírálást.**

A fentiek alátámasztására idézem [REDACTED] [REDACTED] arany-fokozatú igazságügyi szakértő által a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara 2014. október 27-i számában megjelent álláspontját, amely alapján világos, hogy **a tanúvallomás ugyan egyenlő a bizonyítékok között, azonban nem első az egyenlők között**, legfőképpen ügyünkben az idő távlatát figyelembevéve. „A szakvélemény sajátos helyet foglal el a bizonyítékok rendszerében. Hatályos jogunk ugyan a bizonyítékok szabad mérlegelése alapján áll, az eljáró hatóság azonban nincs feljogosítva arra, hogy – amennyiben aggályai támadnak az előterjesztett szakvéleménnyel kapcsolatban, tartalmi hiányosságokat vél felfedezni – az ilyen szakvéleményt ab ovo kirekessze a bizonyítékok köréből. Egy tanúvallomás esetében ennek semmi akadálya nincsen, a szakvéleménynél azonban erős a kötöttség. ... A szakvélemény látszólag egyenlő a többi bizonyítékkal, de – talán nem túlzás a feltételezés - mégis csak első az egyenlők között.”

A másodfokú bíróság hatályonkívül helyező döntése ezért sérti az eljárási alapjogok tisztességes eljáráshoz való jog („fair trial”) Alaptörvény XXIV. cikkét, amely

szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok **részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék**, továbbá sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglaltakat (1) mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság** tisztességes és nyilvános tárgyaláson, **ésszerű határidőn belül bírálja el**.

A Kúria döntésében egy a felperes által aláírt adásvételi szerződésre vonatkozó bírói vélelmet állított fel, majd a vélelemmel egyetemben felülmérlegelte a perbeli bizonyítékokat, mely nem áll összhangban a polgári perrendtartás 275. §-ban foglaltakkal, miszerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs.

A felállított bírói vélelem a felperes által aláírt szerződés meglétére vonatkozott úgy fogalmazott: "mert lehetett olyan szerződés, amit a felperes aláírt", ez egyrészt ellentétes a "bírói be nem avatkozás elvével", és sérti "a fegyverek egyenlőségének elvét", másrészt sérti a felülvizsgálat során a törvény által kizárt bizonyításfelvételt valamint felülvizsgálatot, **mert** - ha lenne is törvény által biztosított lehetőség a bizonyításfelvételre, akkor - **az alperes számára is biztosított kell, hogy legyen a bírói vélelemmel szembeni ellenbizonyítás (ezen keresztül a bírói vélelem megdöntésének) lehetősége.**

A Kúria eljárása a döntés érdemére kihatott, az alperesnek nem volt lehetősége ellenbizonyításra pl. annak bizonyítására, hogy az *eljáró ügyvéd* - a perben nem ismerte fel a megjelent felperest, és az ügyvédi törvény szerint a felek azonosításáért felelős - *nem készített felperessel az ingatlanra további szerződést, illetve más nyilvántartott ügyvéd sem készített ilyen szerződést.*

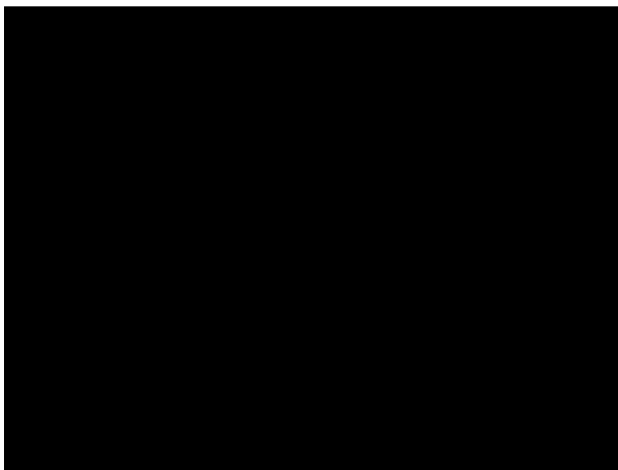
Álláspontom szerint a bírói vélelem felállításával a Kúria eljárása sérti a polgári perrendtartás 3 § megfogalmazott alapelvét is, miszerint (3) A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A felek rendelkezési jogát sérti az, ha nem a felek rendelkezhetnek az ügygel, hanem a Kúria felülvizsgálati eljárásban megdönthetetlen vélelmet állít fel és felülmérlegelést végez el az egyik fél

érdekében, ez sérti a az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését is, mivel „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

A felülvizsgálatban felállított bírói vélelem egy - a felperes érdekében - a perből hiányzó érkeztetett okirati bizonyítékot vélelmezett, felülmérlegelte a tényeket, amely továbbá sérti a 164 § (2)-ében foglaltakat is: *“A bíróság bizonyítást hivatalból akkor rendelhet el, ha azt törvény megengedi”*, továbbá a 275. § *“A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.”* jogszabályok alapján erre nem lett volna lehetőség, ezáltal Kúria eljárása sérti *“a fegyverek egyenlőségének elvét”* is, a polgári igazságszolgáltatástól társadalmilag megkívánt hatékonyság csak a teljes mértékű *„fegyverzeti egyenlőség”* mellett képzelhető el, minthogy csak ebben az esetben biztosítható, hogy **a végeredmény kizárólag a szemben álló vélemények értékén múljék, függetlenül a felek egyikének vagy másikának az anyagiak vagy a képességek terén fennálló fölényétől.** A fentiek alapján álláspontom szerint a Kúria döntése sérti az eljárási alapjogok tisztességes eljáráshoz való jog (,*fair trial*”) Alaptörvény XXIV. cikkét, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok **részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül** intézzék, továbbá sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglaltakat (1) mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság** tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Összességében a kúriai felülvizsgálati eljárásban felállított bírói vélelem, felülmérlegelés sértette az Alaptörvény V. cikkét, *“Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető **jogtalan támadás elhárításához**”*, valamint *„A bíróságok a jogalkalmazás során **a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.** Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a **közjónak** megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*, továbbá sérti az alaptörvény B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus **jogállam.** A

másodfokú hatályonkivülhelyezés, illetve az azt követő bírói határozatok, a Kúria eljárása és döntése sértik a magyar jogállamiságot, az alapjogok érvényesülését.

Melléklet : Az ügy Identifikációs és Logikai Ábraja

Hivatkozott jogforrás:

35. § Az alkotmányjogi panasz eljárásban indítvány-kiegészítést az érdemi tervezetnek a testület általi tárgyalásra kitűzéséig lehet benyújtani, ezt követően új ügyként kell elbírálni.

<http://www.lb.hu/hu/kollvel/12014-vi-30-pk-velemeney-az-itelet-hatalyon-kivul-helyezesevel-kapcsolatos-egyeb-kerdesekrol>

(hatályonkivülhelyezés csak akkor, ha elengedhetetlen, mert különben a per elhúzódásához vezet.)

http://misk.hu/publikacio/banyai-istvan/20141027/tenyek-es-bizonyitas.html#_ftn7

„A szakvélemény sajátos helyet foglal el a bizonyítékok rendszerében. Hatályos jogunk ugyan a bizonyítékok szabad mérlegelése alapján áll, az eljáró hatóság azonban nincs feljogosítva arra, hogy – amennyiben aggályai támadnak az előterjesztett szakvéleménnyel kapcsolatban, tartalmi hiányosságokat vél felfedezni – az ilyen szakvéleményt ab ovo kirekessze a bizonyítékok köréből.

*Egy **tanúvallomás** esetében ennek **semmi akadálya nincsen**, a szakvéleménynél azonban erős a kötöttség”*

A szakvélemény látszólag egyenlő a többi bizonyítékkal, de – talán nem túlzás a feltételezés - mégis csak első az egyenlők között.

275. §* (1)* A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

Bizonyítási eljárás kizártsága a felülvizsgálati eljárásban

A felülvizsgálati eljárásban sem bizonyítás felvételének, sem a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye (BH2002. 29.). A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Mivel a bizonyítékok mérlegelése a bíróság törvényi felhatalmazáson alapuló perbeli cselekménye, a mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes, nem okszerűtlen és logikai ellentmondást sem tartalmaz - felülvizsgálattal nem támadható.

Kapcsolódó joggyakorlat

BH2012. 179. Felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének.

BH2012. 121. I. A Jogszabályok keretei között a kapcsolattartás időtartamának, módjának, feltételeinek, a gyermek átadás-átvétele helyének és más részleteinek meghatározása bírói mérlegelés körébe tartozó kérdés, amely felülvizsgálattal eredményesen nem támadható.

Alaptörvény B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Alaptörvény V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

8/2007 (II.28) AB hat. –ból:

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nemcsak az adóeljárás szabályok, de az anyagi adójogszabályok esetében is érvényesülni kell az Abh3.-ban megfogalmazott alkotmányos követelménynek. *Amennyiben tehát a törvényalkotó anyagi adószabály szabályozása körében állít fel törvényi vélelmet, úgy az adózó számára ez esetben is biztosított kell, hogy legyen a törvényi vélelemmel szembeni ellenbizonyítás (ezen keresztül a törvényi vélelem megdöntésének) a lehetősége.* A vizsgált esetben a törvényalkotó egy jövedelmi típusú (nyereséget adóztató) adónem működő adójogi szabályozásán belül, az adóalap megállapítására vonatkozó anyagi jogi szabályok között állított fel meg nem dönthető törvényi vélelmet. Az említett megdönthetetlen törvényi vélelem amellet szól, hogy az adózó a törvényalkotó által "elvárt adót" egyfajta "minimum" adóként tartozik megfizetni arra tekintettel, hogy a nyereség elérésére irányuló vállalkozási tevékenység kifejtése az adó megfizetését önmagában biztosítja.

Az említett vélelem a nyereséges ám az "elvárt adó" adóalapjánál ténylegesen kisebb adóalappal rendelkező adózók esetében tehát az ellenbizonyítás lehetősége nélkül arra vezet, hogy az adóévben kifejtett vállalkozási tevékenység tényleges eredményétől - a Tao. 6. § (1) bekezdése alapján levezetett és az adóellenőrzés keretében egyébként ellenőrizhető adóalaptól - függetlenül nem a tényleges, hanem egy feltételezett, de valóságosan az adózó által nem realizált "potenciális gazdasági forrásból fakadó elvárt nyereség" megadóztatására kerül sor.